

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-04-15
Besvaras senast
2016-04-29

Till försvarsminister Peter Hultqvist (S)

2015/16:559 Sveriges relation till Natos propagandacentral StratCom

Som svar på en skriftlig fråga rörande Nato Strategic Communications Centre of Excellence (Nato StratCom COE) av ledamoten Hans Wallmark (M) skriver försvarsminister Peter Hultqvist den 9 december 2015: ”Svenska myndigheter har under 2014 och 2015 deltagit i flera aktiviteter som centret erbjudit. Frågan om ett formellt svenskt samarbete med centret bereds för närvarande i Regeringskansliet.”

I vanlig ordning verkar det som att vi i praktiken redan är där, trots att något sådant beslut inte fattats. Vad är då detta Natos strategiska kommunikationscentrum, och hur ska det Nato som står bakom organisationen värderas?

Syftet är uppenbarligen att vi ska lära oss något av Nato om propagandakrig. Som ledande Natonation är det USA med sitt US StratCom som varit modell för Natos strategiska kommunikationscentrum. US StratCom beskriver sin mission så här: ”Leaders in Strategic Deterrence and Pre-eminent Global Warfighters In Space and Cyberspace.” På svenska: ”Ledare i strategisk avskräckning och obestridliga globala krigare i rymden och cyberrymden.”

Det finns en uppsjö av exempel på falska rykten och desinformationskampanjer där både den amerikanska propagandaapparaten och Nato varit starkt drivande. Offentligt luftade försvarsministern tankarna på medlemskap i Natos strategiska kommunikationscentrum samma dag som Tony Blair efter många år bad om ursäkt för lögnerna om Saddams massförstörelsevapen. Invasionen av Irak föregicks som bekant av en av historiens största desinformationskampanjer.

Erinras bör också historien som legitimerade Gulfkriget 1991, den om att Iraks armé skulle ha gått in i ett sjukhus i Kuwait och dödat barn i kuvöser. Bluffen avslöjades långt efteråt, när kriget redan var ett faktum.

Ett annat exempel är påståendet om hur regeringstrupper genomförde massvåldtåker i Libyen. En libysk psykolog påstod sig ha sänt ut häpnadsväckande 70 000 frågeformulär och fått svar från 69 000 personer – i ett land i total anarki. Nato förmedlade uppgifterna om den påhittade enkäten, som internationella medier okritiskt spred vidare. Både en FN-rapport och Amnesty fastslog några veckor senare att det inte fanns några som helst belägg

för massvåldtakter, men det ignorerades helt.

Nato och Natoländer har orsakat tre krig under 2000-talet – i Afghanistan, Irak, Libyen och Syrien – och underblåst det i Syrien. Alla har varit möjliga på grund av att Nato genom sin propagandaapparat har ideologisk hegemoni. Den 1 maj 2003 förklarade president Bush kriget som vunnet. Snart 13 år senare dör tusen irakier i månaden. Att detta krig inte beskrivs som ett folkmord och att jihadismens framfart och därpå följande flyktingkatastrofer inte beskrivs som ett direkt resultat av dessa krig kan bara en effektiv propagandaapparat förhindra.

Att det nu gått så långt att Nato ska bistå EU i motandet av flyktingströmmar utan att några samband ses mellan detta och Natos ansvar som producent av samma flyktingvågor visar också på effektiviteten i propagandaarbetet.

Jag antar att försvarsministerns intresse av medlemskap måste bero på denna omvittnade ”expertis” i hur ett framgångsrikt propagandakrig bedrivs.

Min fråga till försvarsminister Peter Hultqvist är:

När kan vi vänta oss ett förslag från ministern om att, inte bara i praktiken samarbeta, utan också formellt gå med i Nato StratCom COE?

.....

Stig Henriksson (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin